

Výpověď pro policii – zhruba, osnova

Po návštěvě policejní stanice mi bylo sděleno, že pracovní úřad má na řešení stížnosti na postup/chování paní Lenky Kordové 30 dní, což mi sdělila sloužící policistka po telefonátu paní Šebkové. Takže policie to nyní řešit nebude. Po pár-minutové návštěvě právníka, mi bylo sděleno, že to mám na policii poslat doporučeně poštou, že to budou **muset** řešit. Tak jsem to učinil. Dokument, kterým žádám policii o prošetření, jsem si psal sám.

V principu jde o to, aby si paní Kordová **uvědomila**, že to co neustále a opakovaně činí a ještě později dohromady s paní Pertlovou (a asi dvakrát za účasti ochranky a naposledy místní hlídkou Policie ČR), je právě minimálně ten §177 Útisk a možná ještě další, které jsem zmínil v dokumentu odeslaném poštou. Vlastně mi vůbec nejde o trestní stíhání, ale snažím se ochránit další návštěvníky pracovního úřadu před tímto jednáním. Samy úřednice mi sdělily, že se takto chovají ke všem, kteří tam přijdou a jsou tak jako já evidováni na pracovním úřadě.

Nyní to řeší pravděpodobně právníci placení státem z mých daní a stupňují útok proti mně, aby mě umlčeli. To asi není správný postup. Již asi třikrát jsem pod nátlakem podepisoval zápis z jednání, které si úřednice psaly sami (paní Kordová) a diktovala paní Pertlová a při třetím zápisu už tam nenapsali, to co jsem řekl i když jsem je o to výslovně důrazně žádal a zase jsem to **musel** podepsat, protože jsem opět čekal, že mi budou vyhrožovat správním řízením a násilným ukončením v evidenci úřadu práce.

Já jsem se možná dopustil zvyšování hlasu až křiku a skákání do řeči, použil jsem občas sprosté slovo a bouchnul přiměřeně do stolu na zdůraznění mé situace v útisku, ale neurážel jsem přímo nebo oslovením. Jediná urážka, která by se dala použít, byla, když jsem paní Kordové řekl: „Jasně, já jsem hloupej a vy jste chytrá!“ a na to nereagovala, asi to nepochopila.

Tento nepřiměřený nátlak mám problém zdravotně zvládnout, vzhledem ke svým dlouhodobým zdravotním problémům a III. stupni invalidity. Bušení srdce, přetopená kancelář, to už byla hranice, kdy jsem se cítil ohrožen a požádal jsem ať mi zavolají sanitku s lékařem, protože jsem nevěděl, kdy ta návštěva skončí a jestli se nátlak nebude ještě stupňovat. Poté jsem mluvil po telefonu s paní na záchranné lince a sanitku jsem odvolal, protože bych beztak musel pracovní úřad opustit a dojet na koloběžce pro dceru do školky, což mi nakonec zdravotně udělalo lépe než pomoc lékaře.

Kázeňské řešení nechám na paní Šebkové a policie by to mohla uzavřít, pokud paní Kordová s paní Pertlovou si tuto výpověď přečtou.

Omluvu nežádám.

Stačí, když to ty dvě úřednice **pochopí** a nebudou dál terorizovat obyčejné lidi, kteří se jen snaží najít si práci, kterou by dlouhodobě zvládli, třeba i se zdravotním postižením a byla vhodná vzhledem k jejich kvalifikaci.

Pavel Chalupa
3. listopadu 2017